

Dem omtalte Indbetalinger. Da Banken har givet alle de Oplysninger, man har ønsket, anser man det for uforløst at faa yderligere Oplysninger fra Købmand Frank Steinfeld, hvis Forhold til Fyns Fløde-Export for øvrigt efter det os meddelte bevirker, at man ikke kan betragte ham som uhildet“. Hvilke Oplysninger Bankinspektøren har faaet angaaende Købmand Frank Steinfelds manglende Uhildet, er der ikke oplyst noget om.

Herefter mente Politimesteren ikke at kunne foretage sig yderligere i Sagen. I en i Aar afgiven Beretning til Handelsministeriet giver Politimesteren forskellige nærmere Oplysninger angaaende den af ham i Oktober 1923 foretagne personlige Henvendelse til Bankinspektør Hald og de denne givne Advarsler. Jeg skal tillade mig at citere følgende af Politimesterens Indberetning:

„Jeg meddelte straks, at min Henvendelse var officiel i min Egenskab af Politimester, men fortrolig, og at jeg havde medbragt en Koncept til en Skrivelse, som jeg vilde forelæse og derefter, hvis den havde nogen Interesse for Bankinspektøren, sende som officiel, men fortrolig Meddelelse. Jeg udtalte, at jeg — hvad jeg ikke vilde anføre i Skrivelsen — nærede en da rent subjektiv Mistanke om, at Brorsens Pengesforbrug var større, end hans legitime Indtægter kunde antages at hjemle. Efter at jeg havde oplæst min Skrivelse, udtalte Bankinspektøren, at han gerne saa, at jeg sendte den (hvilket derpaa skete den 31. s. M.). Bankinspektøren udtalte derpaa, at han havde en fortrolig Forbindelse i Faaborg, og efter dennes Meddelelser kunde han ogsaa have Grund til at anstille en Undersøgelse af Bankens Forhold... Jeg svarede, at jeg intet kunde have imod, at han overfor Brorsen angav, at jeg havde været hos ham. Jeg tilføjede saa — og dette var, foruden min Mistanke til Brorsens uredelige Benyttelse af Bankens Midler, mit andet Hovedærinde —, at jeg kendte Brorsen og hans nærstaaende saa godt, at jeg kunde indestaa for, at intet som helst Middel vilde blive skyet for at føre Banktilsynet bag Lyset. Jeg erindrer, at jeg brugte det stærke, men sørgerligt rigtige Udtryk, at Brorsen har aldrig forsætligt sagt et oprigtigt Ord, og han vil heller ikke gøre det overfor Dem.

I November 1923 bemærkede jeg nogle Gange Banktilsynets Personale her i Byen, men dettes forventede Forbindelse med mig udeblev. I Erindring om... skrev jeg den 14. Februar til Bankinspektøren og erindrede om Flødevirksomhederne. Og den 15. s. M. modtog jeg fra Bankinspektøren et Svar, der vel undrede mig, men som naturligt maatte mane mig til Indtagelse af en passiv Holding“.

Den 29. Marts 1924 indfandt Bankdirektør Brorsen sig hos Bankinspektør Hald for at opnaa Samtykke til, at der af Banken udbetaltes et Udbytte af 4 pCt. for det forløbne Aar, hvilket man ansaa for muligt gennem Formindskelse af de tidligere krævede Afskrivninger. Bankinspektøren afviste imidlertid Direktør Brorsens Ønske om Udbetaling af Udbytte, medens han derimod med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedsættelse af de tidligere forlangte Afskrivninger erklærede sig villig til at sende en Repræsentant til Faaborg for at drøfte Sagen nærmere med Bankens Kontrolkomité, der skulde have Møde angaaende Regnskabet den følgende Dag. Der blev derefter sendt en af Banktilsynets Fuldmægtige til Faaborg. Jeg bemærker her, at vedkommende Fuldmægtig ikke havde haft noget som helst at gøre med de Undersøgelser, der havde fundet Sted i Faaborg.

Ifølge Bankinspektør Halds Indberetning til Handelsministeriet oplyste Direktør Brorsen angaaende Bankens Engagementer med de af Politimesteren fremhævede Interessentskaber, at der ikke i den siden Undersøgelsen forløbne Tid var foregaaet væsentlige Ændringer. Det blev derefter tilkendegivet ham, at Banken maatte søge at faa afhændet en af de paagældende Virksomheder inden den 1. Juli samme Aar eller eventuelt søge Engagementet forstærket med ny utvivlsom Sikkerhed. „For saa vidt dette ikke maatte lykkes for Banken, maatte Sagen tages op til fornyet Drøftelse“, hedder det i Bankinspektøren's Indberetning. Men med Hensyn paa Aarsregnskabet for 1923, der skulde aflægges en af de følgende Dage, blev der ikke fra Bankinspektøren's Side stillet noget Krav om Hensættelser paa de paagældende Engagementer.

Den følgende Dag, den 30. Marts 1924, blev der saa i Faaborg afholdt Møde af